

Resolució de 23 de novembre de 2016, d'inadmissió de la Reclamació 282/2016

Administració reclamada: Diputació de Lleida.

Informació reclamada: Subvencions i ajuts públics atorgats per la Diputació de Lleida i dos dels seus ens instrumentals en els darrers cinc anys.

Resum: La reclamació ha de ser inadmesa perquè no s'ha acreditat que la sol·licitud que es troba en el seu origen fos realment presentada. Malgrat la condició d'electe local de la persona reclamant, s'ha d'entendre que resulta aplicable la regulació general del dret d'accés de l'LTAIPBG i no pas la de la normativa específica de règim local, atès que la sol·licitud s'adreça a un ens local divers d'aquell del qual forma part el regidor.

Paraules clau: Diputació. Electes locals. Subvencions. Inadmissió.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. Segons la persona reclamant, regidor d'un Ajuntament del Pirineu lleidatà, el 12 de setembre de 2016 va presentar a la Diputació de Lleida la sol·licitud d'accés a informació pública següent:

“He estat navegant pel vostre portal de transparència, concretament en l'apartat de subvencions, i només he pogut veure els vostres plans estratègics respecte aquest tema, però no he pogut trobar la relació de subvencions atorgades els darrers cinc anys per la vostra institució, així com les entitats que pegen de la Diputació i també n'atorguen. Tal com diu la llei de transparència catalana en l'article 15[.1.]c hauria de ser pública la relació d'ajuts atorgats [a continuació es transcriu l'article 15.1.c de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBG–].

Com que necessito aquesta informació per fer la meua tasca com a regidor municipal us demano que em feu arribar en format digital en el termini legal establert les subvencions i els ajuts públics atorgats per la Diputació de Lleida, l'IEI [sembla referir-se a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, fundació pública d'aquesta Diputació] i el Patronat de Promoció Econòmica, amb la indicació de l'import, l'objecte i els beneficiaris, i dels darrers cinc anys”.

A l'apartat dedicat a la motivació de la sol·licitud afirma “necessitar aquesta documentació pública per fer la meua tasca de regidor municipal i conseller comarcal”.

2. En no rebre resposta a aquesta sol·licitud, la persona reclamant presenta reclamació davant la GAIP el 16 d'octubre de 2016, com s'ha dit. A la reclamació demana el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
3. El 18 d'octubre de 2016, la GAIP confirma a la persona reclamant la recepció de la reclamació.

4. El 20 d'octubre de 2016, la GAIP requereix a la persona reclamant que esmeni la reclamació presentada i aporti una còpia registrada de la sol·licitud d'informació. A l'escrit s'adverteix la persona reclamant que, en cas que no esmeni la reclamació en el termini de deu dies, s'entendrà que desisteix d'aquesta, tal com estableixen els articles 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC) i 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).
5. El 26 d'octubre de 2016, la persona reclamant respon a aquest requeriment mitjançant un missatge de correu electrònic en què manifesta que no ha trobat al web de la Diputació de Lleida l'espai que en teoria estaria habilitat per tal de trametre sol·licituds d'accés a informació pública que quedin registrades degudament, i que en totes les comunicacions realitzades amb la Diputació ha emprat el mètode proposat per aquesta. Conclou que "si decideix no tirar endavant la meua denúncia ho hauré d'acceptar".
6. El 7 de novembre de 2016, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a la Diputació de Lleida i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre les reclamacions presentades.
7. El 16 de novembre de 2016, té entrada en el registre de la GAIP l'esmentat informe de la Diputació de Lleida, on s'afirma que "no consta que la sol·licitud d'accés a la informació pública, de data 12 de setembre de 2016, que adjunta [la persona reclamant] a la reclamació s'hagi rebut a la Diputació de Lleida en cap moment, ni en el Registre General, ni via Seu Electrònica, ni a les adreces de correu electrònic de l'Oficina Tècnica de Transparència i Protecció de Dades ni de la persona responsable de tramitar dites sol·licituds. En cap moment posterior a la suposada sol·licitud, l'interessat ha reclamat a aquesta Diputació la resolució de la seva petició, com ho ha fet amb altres sol·licituds de les que sí tenim constància i han estat tramitades, resoltes i comunicades". S'adjunta a l'informe un certificat del secretari general de la Diputació de Lleida que enumera les sol·licituds d'accés a informació presentades per la persona reclamant a la Diputació de Lleida, i que certifica que no consta que s'hagi presentat per cap dels canals indicats la sol·licitud que és objecte d'aquesta reclamació.

A l'informe s'exposa també que el 27 d'octubre de 2016 la Diputació ha rebut una sol·licitud més àmplia d'accés a informació pública de la mateixa persona reclamant que inclouria la petició que és objecte d'aquesta reclamació, i que "considerem que és del tot incoherent que [la persona reclamant] ens faci arribar aquesta sol·licitud el dia 27 d'octubre quan ell mateix, 11 dies abans, ja havia presentat una reclamació a la GAIP sobre la sol·licitud de 12 de setembre en la que demanava la mateixa informació". S'informa que el mateix dia 27 d'octubre es va notificar a la persona reclamant la recepció de la sol·licitud, i que el termini per resoldre-la finalitza el proper 28 de novembre.

A l'informe també s'afirma que el portal de transparència de la Diputació de Lleida compleix l'establert per l'article 15 LTAIPBG en matèria de subvencions, en la interpretació que en fa la Guia d'aplicació d'aquesta llei elaborada en el si del Conveni Marc de la Xarxa d'administracions transparents de Catalunya.

Per aquests motius, l'informe proposa la “desestimació íntegra” de la reclamació.

8. El 17 de novembre de 2016, la GAIP dóna trasllat de l'esmentat informe a la persona reclamant. Aquesta adreça aquell mateix dia un escrit a la GAIP en què, entre altres consideracions, admet que “sobre la demanda de les subvencions, sí que recordo haver-la duplicat, perquè el sistema que ofereixen no et genera un missatge clar de rebuda i no saps si has fet la petició o no l'has fet”. A la vista de l'informe, també afirma que “entenc que [la Diputació] estim[a] la meva segona petició de les subvencions dels darrers cinc anys i que la rebré en els propers dies. Si és així ja em donaria per satisfet i acceptaria la resolució que arriba gràcies a la vostra mediació”.

Fonaments jurídics

1. Normativa aplicable a la sol·licitud d'accés

Abans d'examinar l'admissibilitat de la reclamació cal precisar la normativa a la qual queda sotmesa la sol·licitud que es troba en el seu origen. El fet que la reclamació sigui presentada per un regidor podria fer pensar que la sol·licitud d'accés es regeix, tant pel que fa als aspectes formals, com substantius, pel règim específic d'accés propi dels càrrecs electes locals contingut a l'article 77 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LBRL), als articles 14 a 16 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals i, a Catalunya, a l'article 164 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC).

Tanmateix, malgrat la condició d'electe local de la persona reclamant i malgrat que fonamenti la seva sol·licitud amb l'argument de “necessitar aquesta documentació pública per fer la meva tasca de regidor municipal i conseller comarcal”, s'ha d'entendre que resulta aplicable la regulació general del dret d'accés de l'LTAIPBG i no pas la de la normativa específica de règim local, atès que la sol·licitud s'adreça a un ens local divers d'aquell del qual forma part el regidor i respecte del qual no li correspon la funció de control i fiscalització reconeguda pels articles 22.2.a i 33.2.e LBRL i l'article 52.2.a TRLMRLC. Així es desprèn del propi article 164 TRLMRC, que als seus tres darrers apartats restringeix expressament el dret d'accés reforçat dels electes locals als “membres de la corporació” respectiva.

Aquesta precisió, necessària per emmarcar degudament la reclamació, no té, tanmateix, majors conseqüències per a la seva resolució, ja que procedeix la inadmissió tant si s'aplica l'LTAIPBG, com l'article 164 TRLMRLC.

2. Inadmissibilitat per manca d'acreditació de la presentació de la sol·licitud d'accés

La reclamació ha de ser inadmesa perquè no s'ha acreditat que la sol·licitud que es troba en el seu origen fos realment presentada. Com es desprèn dels antecedents, la Diputació de Lleida certifica que no l'ha rebuda per cap canal, postal, presencial o telemàtic, i la mateixa persona reclamant admet que la va tornar a

presentar amb posterioritat perquè tenia dubtes sobre si havia tingut entrada o no en el sistema informàtic ofert per la Diputació per a la presentació de sol·licituds d'accés.

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG, les reclamacions que es presentin davant aquesta Comissió han de tenir per objecte "resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública", i això pressuposa la presentació d'una prèvia sol·licitud d'accés davant l'Administració que disposi de la informació, i que ha de donar a aquesta Administració l'oportunitat de pronunciar-se sobre ella en el termini legalment establert.

Convé assenyalar que, si qui formula una sol·licitud d'accés a informació pública per mitjans telemàtics té dubtes sobre el seu funcionament o problemes en la seva utilització, ha demanar l'Administració que l'orienti en el seu ús o utilitzar els altres mitjans de presentació de sol·licituds (postal o presencial) que admet la legislació general de procediment administratiu (article 38 LRJPAC i, en l'actualitat, article 16 LPAC), i que permeten deixar deguda constància del fet i de la data de la presentació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de novembre de 2016, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 282/2016.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 23 de novembre de 2016

Oriol Mir Puigpelat
Vicepresident

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.